

BLA BLA

č.4

ROČNÍK

2008 - 9

**ZÁKLADNÍ
ŠKOLA
T. G. MASARYKA**

V BYSTRICI NAD PERNŠTEJNEM

Z DIVADELNÍHO KROUŽKU – MUZIKÁL REBELOVÉ

Pro tento muzikál jsme se rozhodli před dvěma roky po vystoupení s Kašpárkovými čertovinami. Dvě členky našeho souboru přepsaly přes letní prázdniny text. V říjnu začínají všechny kroužky včetně divadelního. Rozdali jsme si role a začaly čtené zkoušky. Někteří členové nás téměř před vystoupením opustili, ale my jsme za ně našli náhradu a oni roli zvládli na jedničku. Byla to docela dřina. Někteří zapomínali text, neuměli jsme nástupy. Nejlehčí ze všeho byly nejspíš písničky. Asi rok a půl jsme cvičili ve třídách, ale po zbytek zkoušek jsme chodili zkoušet do velké tělocvičny. Nakonec se vystoupení povedlo. Vystupovali jsme pro žáky prvního i druhé stupně naší školy i pro jiné školy. Myslím, že po tom, co jsme vstávali dva roky ve čtvrtěk brzo ráno, trápili se s nástupy a zapomínali text, se nám muzikál povedl a všechny pobavil.

A. Hubková, 9.B

SVÁTEK DĚTÍ NA ZŠ TGM

Tento den si děti 1. stupně náramně užily i přes nepřízeň počasí, které nás zahnal do budovy školy. Žáci nižších tříd převážnou část dopoledne plnili úkoly na stanovištích v netradičních disciplínách. Po dokončení těchto úkolů malovali své zážitky na asfalt, jiní shlédli nebo si poslechli svou oblíbenou pohádku. Žáci 4. a 5. tříd soutěžili ve fotbalu, florbalu a vybíjené. Mezitřídní zápasy hráli s velkým sportovním nasazením.

Celé dopoledne jsme všichni společně ukončili diskotékou v tělocvičně školy a vyhlášením výsledků sportovních klání.

Na konci této akce byla vidět ve tvářích dětí radost a spokojenost. Byla to nejlepší odměna pro všechny paní učitelky a některé žáky devátých tříd, kteří společně toto zábavné dopoledne připravili a podíleli se na jeho zdárném průběhu.

Jana Zítková, učitelka ZŠ TGM

FERDA MRAVENEC – PRÁCE VŠEHO DRUHU

V 7.B mají žáci různé koníčky. Někteří jsou velcí fandové počítačů. Dokáží celé hodiny prosedět doma u stolu a rád různé počítačové hry. Jiní jsou vášnivými rybáři. Jsou ochotni i za nepříznivého počasí sledovat splávek prutu a čekat na velký vysněný úlovek. Ve třídě se ale skrývají i jiní nadšenci Napadlo by Vás smontovat stolní větrák z nefunkčního telefonu? Že ne? Tak asi nemáte fantazii, která ale nechybí Pavlu Suchému. Jeho zálibou je sestrojování různých elektrických obvodů, vymýšlení a konstruování všelijakých „zlepšováků“ apod.

Nedivme se proto, že se Pavel zúčastnil soutěže v manuální zručnosti, kterou již podruhé vyhlašují Železárny Štěpánov, spol. s r.o. V letošním roce měla název Využití odpadních materiálů ku prospěchu lidí.

Máte možnost si přečíst a prohlédnout práci Pavla Suchého ze 7.B tak, jak ji zaslal odborné porotě, která rozhodovala o vítězi soutěže. Pavel se umístil na krásném 5. místě, a proto si myslím, že si zaslouží naši pochvalu, a pevně doufám, že se podobným aktivitám bude věnovat i nadále.

Za 7.B jeho třídní učitelka Marie Nebolová.

Stolní větrák

Na výrobu jsem potřeboval:

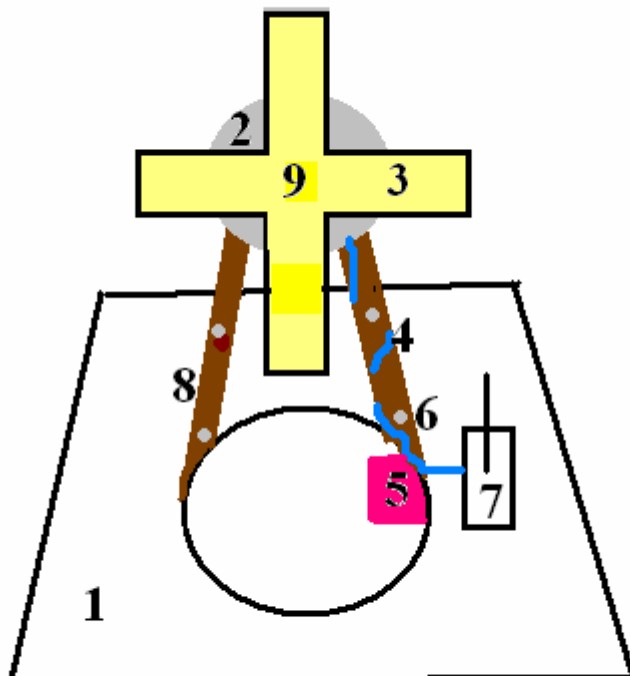
- 1) starý telefon
- 2) motůrek na 9V
- 3) krabicový papír
- 4) drátky 0,1cm
- 5) baterie 9V + 1 vršek z 9V baterie
- 6) 7 šroubků + podložky + matky
- 7) spínač
- 8) plíšky
- 9) něco na uchycení vrtule

Postupoval jsem takto:

- Vyňal jsem součástky ze starého telefonu-potřebné ponechal,nepotřebné dal stranou.
- Konstrukci jsem nechal na základ větráku.
- Na kostru jsem přidělal vztyčené plíšky.
- K plíškům upevnil motorek na 9V(ze starého rádia)

- Z krabicového papíru jsem vystříhl čtyřcípou vrtulku, kterou jsem přidělal k motorku.
- Na bok telefonu jsem dal spínač.
- Nakonec jsem vše propojil drátky k baterii.

Schéma:

MŮJ POCIT Z PRVNÍHO STUPNĚ

Já, když jsem přišla do 1.třídy, neuměla jsem psát, číst a počítat, ale to snad každý. Teď, když jsem už v páté třídě, je to jinak. Od 1. do 5. třídy se toho moc změnilo. Poznala jsem nové kamarády, kamarádky, naučila jsem se vyjmenovaná slova, slovesa, desetinná čísla, písemné dělení a násobení.

1.stupeň mě nenaučil jenom číst, psát a počítat, ale taky jak se chovat ke kamarádům, k učitelům, prostě ke všem.

1.stupeň mám pomalu za sebou, ale 2.stupeň mě teprve čeká.

Jací budou mí staronoví kamarádi? Budou vůbec? Jaká bude moje nová třídní paní učitelka nebo učitel? Jaké bude nové učivo? Zvládnou ho vůbec?

Od první třídy do páté jsem zažila plno her, zábavy. Největší můj úspěch byl, když jsem se dostala na olympiádu z matematiky. Co říct na konec? První stupeň se mi líbil a byla jsem zde ráda.

Bája Kolářová, 5.A

JAZYKOVÝ POBYT ŽÁKŮ 7.A OČIMA PŘÍMÝCH ÚČASTNÍKŮ

Už od třetí třídy jezdíme s p.učitelkami na již tradiční jazykový pobyt.

Hned po příjezdu jsme zkoušeli jednu z asi padesáti aktivit. Také jsme museli zjistit téma a tím byl FILM A FILMOVÁNÍ. Po odhalení tématu přišly na řadu skupinky, ve kterých tradičně plníme různé zapeklité úkoly a soutěže. Skupinky byly : Warner Bros, Columbia, 20th Century Fox a Paramount Pictures.

Druhý den bylo asi nejvíc samostatných aktivit, protože jsme natáčeli na kameru upoutávky na naše filmy. Také jsme měli za úkol zahrát před celou třídou a p.učitelkami představení, přesněji úryvek z filmu. 20th Century FOX neboli Foxlíci si vylosovali komedii a vybrali si téma doktoři, Warner Bros western s názvem Wagon Wheels , Paramout Pictures horor s názvem City of Vampires a Columbia romantickou komedií Dead Love. Všem se vystoupení moc povedla. Ještě před natáčením a předváděním jsme byli na procházce ve Sněžném v japonské zahradě, kde jsme mj. viděli vodního a kamenného draka. Po desáté hodině jsme se taky vydali na stezku odvahy.

Třetí neboli poslední den jsme měli hlavně hravý, nějakou dobu nám zabral i úklid. Zábavou taky byla pantomima, kde jsme museli předvádět různé scénky z filmů. Po dobrém obědě jsme už měli více volného času. Vyhlášení výsledků proběhlo před odjezdem.

Celý pobyt se moc povedl!

Z. Bukáčková

Jako každý rok vyrazila třída 7.A i s váženými paními učitelkami Radkou Hanychovou a Ivanou Blajzeovou na další pobyt. Letos jsme se podívali už podruhé do Daňkovic. Už při nástupu do autobusu jsme všichni cítili podivné šimrání v žaludku. A ze strachu to rozhodně nebylo! Všichni jsme se těšili na ten úžasný zážitek (jazykový pobyt), který se odehrával už popáté. Jen co jsme si vybalili na pokojích svá zavazadla, začal nám předem naplánovaný program. Hned první hra nás poučila a zjistili jsme pár drobností o tom, jak bychom se měli chovat k ostatním. Očividně to všichni vzali na vědomí, a tak jsme pod podmínkou dobrého chování zjistili téma pobytu, což bylo film a filmování. Rozdělení do skupin na sebe nenechalo dlouho čekat. Skupinky byly čtyři. Konkrétně Paramount Pictures, Warner Brothers, 20th Century FOX a Columbia. Každá skupinka si vylosovala žánr filmu, který měla natočit. Na výběr přišla komedie, horor, romantický příběh a western. V každé hře jsme měli něco, co odpovídalo tématu FILM. Třeba když jsme slavným hvězdám nosili krabice s oblečením a botami, nebo když jsme se měli jako správná hvězda obléci jenom jednou rukou (ti nejlepší u toho stihli ještě popíjet kávu). Asi úplný vrchol pobytu byl, když jsme měli k písničkám od Abby (Honey Honey, Money Money Money , Dancing Queen a Mamma Mia) vymyslet videoklip, ale tak, aby souvisel nějak s naším vylosovaným žánrem. Velice jsme se u toho nasmáli. A to všichni. Myslím, že nejvíc se asi pobavily paní učitelky. Po třídním souboji všech čtyř skupin zavítalo vítězství mezi dvě skupinky. Každý jsme dostali certifikát (a to o tom, že jsme prostě ty nej hvězdy). Měli jsme na něm hlášky, které nás nejvíc vystihly. Všichni pobyt zvládli ve zdraví a myslím, že můžu za všechny říct, že jsme si ho moc užili. Už se těšíme na to, že si ho budeme moci zopakovat. Moc děkujeme paním učitelkám za to, že si ho pro nás tak pěkně připravily.

H. Bukáčková

Bylo 3.června a celá naše třída vyjela na jazykový pobyt.V čele stály paní učitelka Hanychová a Blajzeová.

Vyrazili jsme v 8:30 hod. od školy. Jeli jsme přes pár měst, až jsme nakonec dorazili do Daňkovic. Byla to taková krásná malá vesnička.Autobus nás dovezl až k ubytovně, kterou jsme měli objednanou na tři dny.

Jakmile jsme přijeli, převlékli jsme se, vzali si potřebné věci a šli jsme se rozdělit do čtyř skupin, které se nazývaly:20th Century Fox,Warner Home Video,Paramount Picture,Columbia. Každá skupinka si ještě k tomu vybrala jeden žánr:Western, Love Story, Horror a Comedy.Měli jsme tam i jednu velikou mapu, která byla polepena obrázky týkající se filmů.Na této mapě byla políčka, po nichž se všechny tyto skupiny posunovaly.

Po nějaké době nás konečně pustili do pokojů.Vybalili jsme si a šli na oběd. Na každý den pro nás naše velitelky nachystaly spoustu her, třeba: kolotoč, pumu pajdavou,sáhovku a také hutututu,ve které se Káťa stala hlavní hrdinkou.Ale nechyběla ani noční hra, u ní jsme šli po dvojicích a hledali jsme pod kameny papírky a potom jsme z nich měli sestavit souvislou větu.

Na jeden den za námi přijela i paní učitelka Šilhánová.

Na konci pobytu se vyhlásili vítězové, kterými se stali:20th Century Fox a Columbia. A byl konec. Domů jsme jeli autobusem a za chvíli jsme dorazili ke škole, kde už na mě čekala mamka s autem.

Tento pobyt se mi strašně líbil a už se těším na další.

A. Pařízková

EXKURZE ŽÁKŮ 3. A A 3. B

V úterý 9. června třída 3. A a 3. B uskutečnila exkurzi do Městského muzea v Poličce. Na exkurzi jsme se moc těšili, protože nás čekalo povídání o postavičkách z večerníčků.

Výstava je určena malým i velkým návštěvníkům. Celou výstavou provázejí originální scénky z animovaných filmů. Novější tvorba je zastoupena postavičkami Pata a Mata.

Další části výstavy představují formou interaktivních staniček jednotlivé fáze výroby animovaných filmů. Mohli jsme si vyzkoušet tvorbu technického scénáře a rozkreslovat fáze pohybu. Atraktivitu výstavy umocňuje také celé funkční televizní ministudio s kamerou a televizním přijímačem. Nejodvážnější z nás se mohli posadit za kameru a zahrát si na filmové herce.

Exkurze se nám moc líbila a už se těšíme na další, které uskutečníme ve 4. ročníku.

Žáci 3. tříd a paní učitelky

„ PUTOVÁNÍ ZA TOULOVCEM“

Středy 10. 6. jsme se nemohli dočkat. Čekal nás totiž školní výlet. V 8 hodin jsme vyjeli autobusem směr Polička, kde nás čekal průvodce, který pro nás přichystal celý program.

Při první zastávce v Proseči jsme si koupili drobné dárky pro vzpomínku. Potom jsme pokračovali do Boru u Skutče, odkud jsme se pěšky přesunuli krásným údolím. Po dobu cesty byl celý program zaměřený na přírodovědu a ekologii a hráli jsme i různé hry. Jediné, co nám kazilo náladu byl déšť, který jsme však nemohli ovlivnit. V Záchrané stanici v Pasíčkách jsme uviděli spoustu volně žijících živočichů a dověděli zajímavosti o některých z nich. Odtud jsme se autobusem dostali do Martinic, kde nás čekalo opékání párků a střelba z luku.

Přestože nám počasí nepřálo, výlet se vydařil a máme na něj ty nejhezčí vzpomínky.

Žáci 3. tříd a paní učitelky

VÝLET 5. ROČNÍKU

Dne 3.června jsme se se třídou 5.A vypravili na výlet. Měli jsme sraz v 7:45 před školou. Ráno byla zima a foukal vítr, ale to nás neodradilo. Jeli s námi tři paní učitelky, paní učitelka Jana Jílková, Jana Vojtová a Jana Hájková. Jeli jsme vlakem do Olešné. Když jsme v Olešné vystoupili z vlaku, byla ještě větší zima než předtím, ale cestou se přece jen oteplovalo. Potom jsme šli pěšky přes Nové Město na Ski hotel.

Když jsme dorazili, zjistili jsme že, je Ski hotel zavřený z důvodu opravy. Naštěstí měli otevřený menší bar a tam jsme si koupili zmrzlinu a pití a vydali se zpět do Nového Města na vlak. Trasa byla dlouhá asi 10 km.

Cestou domů ve vlaku jsme si povídali a dojídali zbytky svačin. Výlet se nám moc líbil.

Karla Maršálková

VÝLET 1. TŘÍD

Konečně přišel tak dlouho očekávaný den. Den, na který se všichni prvňáčci moc těšili. Ve čtvrtek 11. června jeli na školní výlet na hrad Svojanov a do Poličky.

Na hradě kromě historických zajímavostí zhlédli obdivuhodné pohádkové postavy vyrobené z vatelínu a punčoch. Po nakoupení drobných suvenýrů pokračovali výletníci do Poličky, kde mimo jiné navštívili hračkárny, cukrárny a mohli uskutečnit své velké nákupy.

Úsměv na tvářích dětí svědčil o tom, že se výlet všem líbil.

Učitelky 1. tříd

POHÁDKOVÁ TVORBA 6.B

Honza, kočka a lev

Honza šlapal po pěšině, ranec s buchtami přes rameno a vesele si pískal. Kam šel? Snad osvobodit princeznu. Najednou se před Honzou tiše otevřelo křoví a na cestu skočila černá kočka. Honza se lekl a ustoupil o dva kroky dozadu, oba dva se na sebe dívali a až kočka řekla: "Co tu pohledáváš, mladíku?" Honza odpovídá: "Ále, šel jsem do světa a teď přede mnou stojíš ty a jak to, že mluvíš?" Kočka vysvětluje, že je kouzelná a taky prý jde do světa. Honza navrhl: "Můžeš jít se mnou, co ty na to?" A kočka říká: "Proč by ne?" Vydali se tedy do světa, jdou a jdou a zase jdou, takhle se prochází už 18 dní a mezitím se spřátelili. Honza prozradil kočce, že by chtěl nějakou princezničku a najednou si kočka vzpomněla - za 5 lesy, 7 pasekami, 1 mořem a 1 oceánem je království a tam je princezna! Honza vykřikl: "SUPER!" Kočka navrhla, že můžou vyjít hned ráno...

Tak a šli přes 5 lesů, 7 pasek, 1 moře a 1 oceán, šli půl roku, vlastně plus 1 den, a protože se stmívalo, Honza si s kočkou lehl a usnul. Předtím, než se tomu tak stalo, dívali se na hradby hradu, který byl na kopci.

Bylo ráno a dva naši cestovatelé už na nohách. Přišli k té pevnosti a vidí, že okolo panství je velké strniště. Kráčeli do hradu, prošli bránou a najednou se ta brána zavřela a jak to bouchlo, tak kočka zapřemýšlela a říká: "Honzo, já si vzpomněla - tu princeznu hlídá 7 bezhlavých rytířů a jeden velký lev. Honza vyděšeně říká: "Cože??? To si děláš srandu, ne??" Kočka smutně na to: "Je to pravda, Honzo." Honza na to všechno řekl jen tohle: "Jsme synové smrti! To nemůže dopadnout dobře!" Kočka podotkla: "Ne, ne, já jsem dcera." Honza na to kývl. Najednou našel na zemi nějaký meč a štít, tak si ho vzal. Večer byli ospalí, místo bylo jenom pod šibenicí. Honza nemohl spát a viděl, jak se k nim blíží sedm bezhlavých rytířů. Lekl se a trhl sebou, bouchl se přitom do hlavy, ale přežil a vylezl zpod šibenice a začal strašlivý boj, šlo v něm o hlavy. Naštěstí o hlavy rytířů. Honza a kočka všechny následně posbírali a naházeli je za hradbu. Šli si znovu lehnout, ale ne pod šibenici, tentokrát do hospody.

Ráno se probudili a vydali se do hradu, přišli do uvítací síně, tam byl velký lev. Měl v ruce meč a Honza nic. Tak se kočka přeměnila v meč a lev zaútočil. Honza se vykryl a tohle pokračovalo ještě 2 hodiny a pak se to stalo - lev zakopl a spadl z okna, ale Honza přiskočil a chytl lva za nohu a vytáhl ho a strčil do klece. Tím se mu podařilo zachránit princeznu a kočka se proměnila zpátky.

Svatba byla kolosální, všichni jedli a pili 7 dní v kuse a co se stalo s kočkou? Kočka zmizela, někdo říká, že se do země propadla a někdo zas říká, že se prý proměnila v supa. A lev??? Ten se změnil, byl s Honzou ve dne v noci, stal se z něho doopravdy hodný lev...

Zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Michal Zich

Tříhlavý drak

Rozhodl jsem se, že budu popisovat tříhlavého draka. Tento drak má tři hlavy. Všechny jsou stejné. První chrlí oheň, druhá plive vodu a třetí vypouští horký zelený sliz. Tyto hlavy mají dohromady šest modrých očí, každá ostré zuby jako nože, uši velké jako lopaty, nosy dlouhé tak, aby dobře cítily. Tento drak je velký, silný a hlavně hodný, nikomu neublíží. Hlavy se mu kymácí na třech dlouhých krcích, jaké známe u žiraf, umí létat, používá k tomu velká křídla.

Má červenou vroubkovanou kůži. Z trupu mu vyrůstají dvě silné a svalnaté ruce, pohybuje se na dvou dlouhých nohách. Ocas měří alespoň deset metrů a na konci má pichlavou kouli na obranu zezadu. Na rukách a na nohách má velké drápy zahnuté dolů.

Jednou potkal trpaslíka, který umí deset různých jazyků, takže drak si toho pidimužička vzal a zavřel do klece. Od té doby trpaslík učí draka mluvit anglicky, španělsky, francouzsky, německy, rusky, italsky, chorvatsky, čínsky, grónsky, portugalsky a od malička mluví česky, proto se mi líbí, umí mluvit vlastně stejně jako já.

Tato příšera bydlí na ostrově Tigris ve velké jeskyni a vylézá dvakrát za rok, a to jen proto, že se jde najíst ryb a napít slané vody.

Tento drak je stydlivý a bojí se tmy, ale jedna z hlav zapálí oheň a už je to dobré. Podle mě je to nejsilnější příšera na světě. Líbí se mi nejvíce ze všech draků.

Petr Mach

NONSENS? ŽÁDNÝ PROBLÉM!

Nonsensová poezie („poezie nesmyslu“) se nám moc líbila, a tak jsme se o ni pokusili i sami:

Včela plave v potoku
delfín létá ve vzduchu.
Piraně létají si vzduchem
a psi koukají velrybě uchem.

Pepa Štěpánek a Martin Zavadil, 6.C

Jedna dlouhá

Jedna dlouhá byla krátká
druhá černá jako bílá.
Zelená tráva celá modrá
králík létá po poli
křídla už má hrozně dlouhá
avšak kosti nebolí.
Jazykolam hrozně lehký
ale kniha těžká je
vážil jsem ji a teď měla
devět a půl kila z vět.

Anička Rolinková, 6.C

I toto je v nonsensové poezii možné....:

Co jsem viděl

Viděl jsem gorilu pracovat
Viděl jsem čerta luxovat
Viděl jsem na střeše květinu
Viděl jsem podlahu lízat zmrzlinu
Viděl jsem ze země růst lopatu
Viděl jsem chleba sedat si na patu.

Honza Vokurka, 6.C

Voda v blázinci

Ryby lítají místo ptáků, ptáci plavou místo ryb
I ten vodník v rybníce sundal obě nohavice.
Se svou ženou podvodnickou v závodě vždy prohraje
Ta vodnice i když hezká, avšak stále hnusná je.

Michal Vytlačil, Kuba Čech a Rend'a Chytil, 6.C

VÝLET 8.B

Z Bystřice jsme vyjžděli již o půl sedmé ráno „Bystřickou strelou“ směrem do Jihlavy. Cestou jsme hráli karty, zpívali, povídali si, říkali vtipy. Terčem smíchu a legrace se stal p. u. Neterda, který s námi spolu s třídní učitelkou jel. Hned po cestě jsme měli několik zajímavých zážitků. Z důvodů výluky jsme museli přestupovat do autobusu – tzv. harmoniky. Při zatáčení autobusu se ti, co stáli uprostřed, vozili jako na kolotoči. Občas jsme padali jeden přes druhého. Díky výluce jsme málem nestihli rychlík, ale naše nohy byly dostatečně svižné a vše dopadlo OK. Z Havlíčkova Brodu jsme pak jeli „patrovým“ vlakem.

Hned po příjezdu do Jihlavy jsme šli na exkurzi do Jihlavského pivovaru. Jeli jsme tam trolejbusem a při vystupování nás kontroloval revizor. Ufff! V pivovaru jsme si prohlédli různé stroje a kádě, vyslechli si povídání o tom, jak se vyrábí pivo.

Dalším naším cílem bylo Jihlavské podzemí. Zde jsme se dozvěděli něco málo z historie Jihlavy a prošli si asi 200 m podzemních chodeb (celkem je jich pod Jihlavou více než 20 km).

Jelikož bylo zrovna poledne, následoval asi hodinový rozchod na náměstí. Využili jsme ho k obědu a nakupování suvenýrů.

Pak jsme pokračovali k dalšímu bodu našeho zájmu – Bráně Matky Boží. Na této bráně je pěkná vyhlídka na střed města. Vedou k ní docela strmé schody, ale to nás neodradilo.

A pak už hurá do ZOO. Každý si svým tempem mohl prohlédnout zvířata – levharty, medvědy, opice, hady... Velkým zážitkem byla také ukázka výcviku dravců. Samozřejmě jsme nevynechali ani dětské hřiště, kde někteří řádili jako malí ☺ Skoro všichni jsme se svezli obrovským tobogánem - ani pan učitel se nenechal zahanbit.

Cesta domů uběhla docela rychle, i když jsme opět tak tak stíhali rychlík. Většina z nás byla unavená a těšili jsme se buď domů nebo do školy, kde někteří zůstávali do rána.

Ve škole nás na nocování zůstalo nakonec pouze 9. Jako první na programu bylo naplnit naše prázdná břicha pořádným kusem pizzy. Večeři jsme si připravovali ve cvičné kuchyni. Po řádném vypucování všeho, co jsme ušpinili ☺, jsme hráli v tělocvičně vybíjenou. Pořád se totiž říká, že pohyb je potřeba a můžeme to jenom potvrdit. Celí zpocení a uběhaní jsme se vrhli do sprch, vyčvachtali jsme se a šli hrát hry. Některé byli soutěžní – hráli jsme kluci proti holkám, jiné pouze zábavné. Nemělo to chybu. Po půlnoci měla paní učitelka připravenou noční hru. Chodili jsme po škole a plnili úkoly. Noční hru okořenil p. u. Neterda svým strašením, takže někteří z nás se vraceli pěkně vyděšení. Nakonec jsme šli společně zkontrolovat, jak všichni splnili poslední

úkol – podepsat se na tabuli v 9.A. Poté jsme se pomalinku zachumlávali do spacáků, povídali si a možná i někteří trošku spali. Ráno po šesté jsme už totiž byli zase na nohách. Připravili jsme si snídani, uklidili a hajdy domů. Výlet byl fajn a spousta z nás na něj bude dlouho vzpomínat.

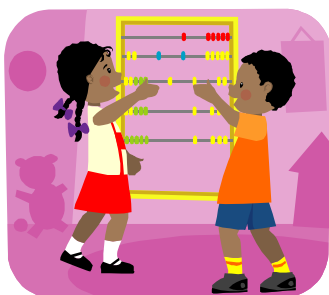
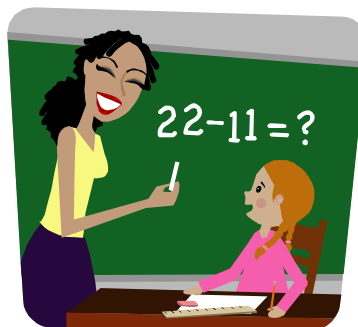
VERŠE 5.A

Ta naše škola

Ta naše školička
to je chytrá věcička.
Učíme se malovati
A taky se počítati.

Už nám končí školní rok
a děláme velký krok
Začínají nám prázdniny
a zas budou blbiny.

Petra Nečesánková, 5.A

Škola

Škola je základ života,
kde musíš umět pár lekcí do života.
Ale jen to učení,
je trochu jako mučení.

Ve škole se můžeš bavit a vykládat,
ale vždycky pozor dávat.
Jestli nebudeš dávat pozor,
tak tě stihne školní dozor.

František Vařejka, 5.A

Škola

Každá škola má svůj začátek
jsme tu už nějaký ten pátek.
Exkurze, výlety, všude jsme už byli,
krásné zážitky jsme všichni měli.

Někdo na klavír, někdo na kytaru hrál,
byl tu s námi i početní král.
Paní učitelky hodné jako vždy.
První třída? To bylo kdy?

Vtipy, přeřeky a tak dál,
dnes by se tomu každý smál.

VLASTNÍ TVORBA 4.A

JARO

*Jaro, jaro
přišlo k nám,
zmrzlinu si ráda dám.*

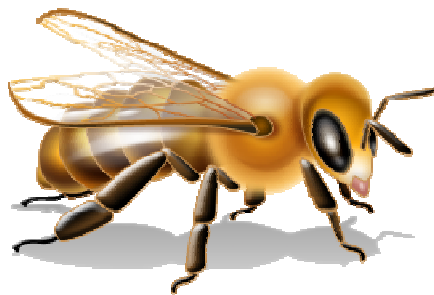
*Zaspíváme, zahrajeme,
v bazénu si zaplaveme.*

*Trávník plný kuřátek,
kúzle běží ze vrátek.*

*Děda stromy ostříhá,
vnučka větve posbírání.*

*Až stromečky rozkvetou,
včeličky se pomějou.*

Barbora Vítková a Marie Jandová, 4.A

VÝSLEDKY SOUTĚŽE: UMÍŠ PŘEKLÁDAT ZE SLOVENŠTINY?

Ve školním časopisu Bla-bla byla vyhlášena soutěž na téma - překlad textu ze slovenštiny. Zájem byl velice nízký, a proto si myslím, že by měly být oceněny Michaela i Martina Dvořákovy, které měly snahu a odvahu se o překlad pokusit. Obě dívky z 5.A si mohou pro drobnou odměnu přijít do kabinetu ČJ, k paní učitelce Marii Nebolové.